

til Regeringen, som er hævdet af Venstre-reformpartiet, det Parti, hvoraf Regeringen er udgaaet.

Der er fra Højres Side stillet et Ændringsforslag til vort Forslag til Beslutning, og det begynder, som den højtærede Konseilspræsident anførte: „I den Forventning, at Regeringen vil søge de paa Dagsordenen staaende Samfundsspørgsmaal løste ved en gensidig imødekomende Forhandling“ o. s. fr. Det forekommer mig, at der i Udtrykket „i den Forventning“ ligger en Tvivl, og det alene er nok for mig til at fraraade Forslagets Vedtagelse. Jeg forstaar ikke, hvorfor man betinger en Glæde over noget, der foreligger absolut og givet — det gør jo Trontalen, og det er den, man udtaler sin Glæde over — af en Forventning. Hvis man er sikker paa, at det, man forventer, vil ske, kan man lige saa godt være glad med det samme. Uden Sammenligning for øvrigt vil jeg sige: Det Barn, der siger: Jeg er glad ved Pæren, jeg har faaet, i Forventning om, at jeg faar Chokoladen i Morgen, siger noget lignende som Ændringsforslaget her. Man kan ikke betinge en Glæde over noget, der er givet, af noget, som kommer. Er denne Redaktion blot en Redaktion, som ikke indeholder en Realitetsforskel i Forhold til det Forslag, vi have stillet, er der ingen Anledning til at vedtage det her i Tinget, men tilsigter det at fremkalde en Realitetsforskel, hvad jeg mener, at det gør, maa jeg paa det bestemteste fraraade det. Jeg er ogsaa enig med den højtærede Konseilspræsident i at finde det naturligt, at Højre her søger at undgaa det klare Ja og det klare Nej, medens det paa den anden Side ikke finder sig opfordret til at træde stærkt i Gulvet eller støde i Krigsluren overfor den Erklæringsakt, som vi her foreslaa.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kan i det hele taget ikke lide, at vi her i Tinget beskæftige os med Svar paa Trontaler; han finder, at det er ikke blot en Overflødighed, men at det i Virkeligheden er noget saa slemt, at man maa bruge Udtryk som „Hofkryberi“ og andre lignende Betegnelser for at faa det sat ind paa sin rette Plads. Saaledes ser det ærede Medlem altsaa paa det Forslag, som er fremsat af os, og det Forslag, som er fremsat af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), og det uagtet — som allerede fremhævet — det ærede Medlem i 1901 stemte for et Forslag af ganske lignende Indhold som det, der her er fremsat. Jeg siger: af

ganske lignende Indhold, men da havde vi det Særsyn, det var jo i Virkeligheden et Særsyn, at samtlige Partier stemte for et Forslag af lignende Art. Jeg var paa det rene med, at det gentog sig ikke, og det viser sig ogsaa nok nu, der maa have været — formoder jeg — Partier, der ere gaaede med ved en Misforstaaelse den Gang. Nu, da vi have et Forslag, der ikke er skarpere i Formen, men hvis Tanke og Indhold er tilstrækkelig tydeligt, viser det sig, at det deler Vandene paa en ret tydelig Vis.

Det ærede Medlem kunde som sagt den Gang gaa med til det, han nu betegner som Hofkryberi — jeg synes, det er lidt haardt — ikke overfor os, for vi ere vante til meget værre Konfekt, vi have hørt meget grovere Ting før — men overfor hans Kampfæller, det radikale Venstre. Selv om det ærede Medlem føler sig sejrstolt paa sit Partis Vegne over de 8 ny Mandater, der ere erobrede, skulde han dog netop i sin Sejrglæde mindes Medhjælperne ved denne Erobring. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har jo kort efter Valget fortalt os, i hvilke Kredse det var, denne Bistand ydedes, og maaske der endda har været flere. Det ærede Medlem for Ringsted udtaler nemlig kort efter Valget: „Sidste Valgdag havde kun eet Parti Lykken med sig, nemlig Socialdemokratiet. Vor loyalt og villigt ydede Støtte hjalp dette Parti til Sejren i Lyngby, Helsingør, Roskilde, Næstved, Nykøbing, Odense, Silkeborg og Skanderborg“. „Dette er en Kraftudfoldelse“, føjer det ærede Medlem for Ringsted til, „fra vor Side, som ogsaa maa tages i Betragtning“. Jeg kunde fristes til at føje til paa hans Vegne, at det er en Kraftudfoldelse, som synes at fortjene noget mere Paaskønnelse end den, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ydede ham i Gaar. Det kan være, det ærede Medlem er sikker paa, at han og hans kunne holde de 8 Mandater, men de 7 af de 8 hvile dog paa Mindretal, og skulde det hælde, at alt, hvad der er udenfor Socialdemokratiet, gjorde Front mod Socialdemokratiet i disse Kredse, og ogsaa i den ottende — Københavns 8de Valgkreds er jo ikke saa sikker —, kunde det være, at de mistede nogle af disse Mandater, for ikke at sige dem alle. Men her at fortabe sig i næste Valgdags Resultater vilde være saare unyttigt, og jeg skal heller ikke lade mig friste længere ind derpaa. Men det forekommer mig som sagt — tilgiv mig, at jeg har saa meget tilovers for tidligere